

них сферах життя.

Таким чином, інформаційне суспільство засноване на пануванні інформації. Побудова моделі інформаційного суспільства в Україні базується на впровадженні міжнародних стандартів. Тому розуміння інформаційного суспільства потребує особливої уваги та вивчення, а також належного врегулювання на законодавчому рівні.

1. Колодко А. І. Основні концепції інформаційного суспільства: зарубіжний та український досвід. *Вісник ХДАДМ*. 2015. № 5. С. 101–107.

2. Даніл'ян В. О. Глобальне інформаційне суспільство: культура і людина. *Наук.-теорет. часопис Ін-ту філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України та Полтав. держ. пед. ун-ту ім. В. Г. Короленка*. Київ: Полтава, 2005. Вип. 14. С. 67–78.

3. Політанський В. С. Поняття інформаційного суспільства: теоретико-правовий підхід. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2017. № 1. С. 77–86.

4. Політанський В. Концептуальні ідеї розвитку інформаційного суспільства. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 4. С. 140–144.

5. Про інформацію. Закон України від 02 жовт. 1992 р. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1992. № 48. Ст. 650.

Зіненко Д. Ю.

студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Ковбаса В. М.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри
загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

СУТНІСТЬ ТА ВИРАЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Розглянемо поняття «влада» в більш вузькому сенсі – через призму поняття «держава». У вітчизняній і зарубіжній науці, працях філософів і державних діячів розроблено безліч підходів до визначення поняття «держава» (нормативістський, теологічний, природно-правової, культурологічний та ін.). Деякі вчені визначають державу як «основну політичну організацію класового суспільства, що здійснює його управління, охорону його економічної та соціальної структури». У сучасній енциклопедичній літературі держава розуміється як соціально-політична організація, що діє на певній території і

володіє вищою владою. Із названих визначень можна зробити ряд висновків: по-перше, існування держави немислиме без наявності влади; по-друге, поняття «державна влада» і «політична влада» органічно пов'язані [2, с. 71].

Політична (державна) влада є різновидом влади громадської. Терміни «державна влада» й «політична влада» синонімічні. У юридичній, філософській і політологічній літературі зустрічаються й противники цього ототожнення. Вони вважають, що «політична влада» – поняття більш широке, ніж «державна влада», бо перша здійснюється не тільки державою, а й іншими суб'єктами політичної системи суспільства; полем дії державної влади є власне держава та її органи. Однак замовчується той факт, що протягом історії існування інституту держави під його прямим або непрямим впливом перебували завжди всі інститути громадянського суспільства, які він або підтримував і заохочував, або третирував і знищував. У ході розвитку світової та вітчизняної історії процес виникнення держави, а з ним і державної влади, у різних регіонах протікав по-різному. Під впливом особливостей зародження держави й державної влади в міру зміни суспільно-економічних формацій, політичних режимів і в силу особливостей форми правління й державного устрою формувалися точки зору державно-правової та філософської думки на сутність понять «влада» і «державна влада».

Слід зазначити, що держава – представник суспільства, і її головне завдання – виконання «загальних справ», таке управління суспільством, щоб поряд із саморегулюванням життя в ньому підпорядковувалося певним (передбачається – спільно пропрацьованим) правилам, що не допускає анархії й розпаду суспільства. Влада є основною ознакою держави. Тільки держава має всю повноту влади і має всі її форми. Усі інші соціальні організації наділені лише частковою владою або однією з її форм. Причому влада всіх інших соціальних організацій потребує для свого здійснення санкцій з боку державної влади.

Так, влада батьків над дітьми виникає в силу фізіологічних причин раніше державної влади й існує ніби незалежно від неї. Але в сучасних цивілізованих державах вона, з одного боку, обмежується державною владою, а з іншого, охороняється нею [3, с. 115].

Обмеження батьківської влади з боку держави полягають у тому, що держава вимагає, щоб батьківська влада була спрямована на розумні цілі: на фізичне, розумове й моральне виховання дітей, на їх ріст і розвиток, а не на катування, розбещення і калічення. Держава обмежує батьківську владу також відомими віковими межами: після досягнення дітьми повноліття батьківська влада припиняється. З іншого боку, держава охороняє батьківську владу, не допускаючи стороннього втручання в її розумні прояви [3, с. 116].

Не підлягає сумніву, що в господаря або завідувача якогось промислового закладу – майстерні, фабрики, заводу або торгового підприємства – є деяка влада над службовцями в цих закладах. Але ця влада заснована виключно на договорах, а виконання договорів гарантується державною владою; зокрема, у разі виникнення спору через відмову підкорятися вимогам роботодавця

суд повинен вирішити, чи було укладено договір, чи чинний він, чи входить до числа зобов'язань, установлених договором, виконання тих чи інших розпоряджень господаря або завідувача закладу.

Проблему державної влади й управління суспільством розглядали геніальні філософи, економісти, політологи не одне століття. У багатьох працях класиків політичної теорії наведена найважливіша думка про нерозривну єдність управління з владою. У зарубіжній і вітчизняній літературі існує багато визначень поняття державної влади.

Джерелом стає визначення влади взагалі. Недоліком цього підходу є те, що аналізу насправді здійснюваної державної влади не відбувається, не розглядаються окремі аспекти влади. Це призводить до того, що визначення за використання такого підходу далекі від реальності. Кожен прихильник такого підходу прагне «звести різноманітні визначення влади до однієї єдино вірної точки зору і на основі отриманого таким чином абстрактного визначення поняття влади дає визначення поняття державної влади» [1, с. 33].

Таким чином, державна влада – явище соціально-політичне. Це основна форма прояву політичної влади певної соціальної спільноти (народу, класу тощо), що володіє спеціалізованим апаратом для регулювання суспільних відносин та верховенством у суспільстві. Найважливіші елементи державної влади – це воля і сила. Державна влада як вид публічної влади є саме тою суспільною силою, яка здатна за допомогою правових і організаційних засобів здійснювати волю держави в рамках конституції і законів. Державна влада є особливим видом публічної влади. Маючи всі ознаки публічної влади, державна влада, разом із тим, має ознаки, притаманні лише їй.

-
1. Дмитрієв Ю. А. Співвідношення понять політичної та державної влади в умовах формування громадянського суспільств. *Держава і право*. 1994. № 7. С. 33–34.
 2. Кокорев Р. С. Поняття і характерні риси держави як суб'єкта міжнародного права. *Держава і право*. 2005. № 12. С. 71–79.
 3. Ожегов С. І. Словарь русского языка. Москва. 1988. С. 115–116.

Злогодухова Каріна Сергіївна
студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

КРИТЕРІЙ ЧЛЕНСТВА В ЄС ЯК ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОГО ПРОСТОРУ

Європейський Союз – це міждержавне об'єднання новітнього типу, участь у якому наразі є бажаною для низки країн, де країни-члени юридично залишаються суверенними державами, які добровільно «об'єднали свої суве-